

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 6/2024 11.02.2024

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!

„Czy jecie, czy pijecie,
czy cokolwiek innego czynicie,
wszystko na chwałę Bożą czyńcie.”

(z 2. czyt. dzisiejszej Mszy św.)

Z wielką nadzieją patrzę w kierunku Wielkiego Postu, czasu łaski i odnowy naszej miłości do Boga i ludzi. Obyśmy od samego początku mocno w niego weszli prowadzeni przez Pana. A nasze dary miłości uwolnią nas od grzechu. ks. Robert Grohs, proboszcz

Papież Franciszek na Twitterze:

„#LudzkieBraterstwo jest wspólną drogą, długą i trudną do przejścia, ale stanowi kotwicę ratunkową dla naszej ludzkości, aby przeciwdziałać wielu oznakom zagrożenia i mrocznym czasom, których doświadczamy”

„Jezus objawia nam, że Bóg nie jest panem trzymającym dystans, który przemawia do nas z wysoka; wręcz przeciwnie, jest Ojcem pełnym miłości, który staje się bliski, nawiedza nasze domy, chce zbawić i wyzwolić, uzdrowić z wszelkiego zła ciało i ducha. #EwangeliaDnia” (4.02) „Niech Pan pomoże nam wspólnie kroczyć drogą braterstwa, abyśmy mogli być wiarygodnymi świadkami Boga.” (5.02) „Modlitwa daje siłę, by iść naprzód, pokonywać lęki, nawet w ciemnościach dostrzegać zbawienie, które przygotowuje Bóg. Co więcej, modlitwa przynagla Boże zbawienie. #RokModlitwy” (6.02) „Istnieje smutek należący do procesu nawrócenia, który dzięki łasce Bożej zamienia się w radość. Ale jest też drugi rodzaj smutku, który wpędza duszę w stan przygnębienia: ten musi być zwalczany ze wszystkich sił, ponieważ pochodzi od Złego. #AudiencjaGeneralna” (7.02) „Dziś, we wspomnienie św. Józefiny Bakhity, pamiętamy o tak wielu braciach i siostrach, którzy są oszukiwani fałszywymi obietnicami, a następnie wzywani i wykorzystywani. Złączmy siły, aby walczyć z dramatycznym globalnym zjawiskiem handlu ludźmi.” „Święta Józefina zachęca nas do otwarcia oczu i uszu, do ujrzania niedostrzeganych

57. Tydzień Modlitw
o Trzeźwość Narodu

i słuchania pozbawionych głosu, do uznania godności każdej osoby i do działania przeciwko handlowi ludźmi i wszelkim formom wyzysku." (8.02) „Chorzy, słabi, ubodzy są w sercu Kościoła i muszą być także w centrum naszej ludzkiej uwagi oraz duszpasterskiej troski. Nie zapominajmy o tym!” (9.02) „#Święci świecą odbitym światłem i ukazują w prostych gestach swojego dnia miłującą obecność Boga, która czyni niemożliwe możliwym.” (10.02)

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dziś, w Szóstą Niedzielę w Ciągu Roku, łącząc się ze wspólnotą Kościoła prosimy Ojca, byśmy mieli serca prawe i szczerze, bo wtedy będziemy godnym mieszkaniem dla Niego.
2. Dzisiaj, jak co roku, z okazji Dnia Chorego, zachęcamy do złożenia ofiary do skarby pod figurą św. Antoniego na domy z niepełnosprawnymi sierotami społecznymi oraz na działalność wśród niepełnosprawnych i chorych Katolickiego Ruchu Dobroczynnego „Betel”.
3. Rozpoczynamy dzisiaj 57. Tydzień Modlitw o Trzeźwość Narodu pod hasłem „Trzeźwość polską racją stanu”. Módlmy się w tym tygodniu i podejmijmy inne pokuty walcząc duchowo o trzeźwość Polaków. Dziś na zakończenie każdej Mszy św. odbywa się adoracja Najświętszego Sakramentu i modlitwa wynagradzająca za grzechy przeciw godności ludzkiej. We wtorek o 17:15 odbędzie się nabożeństwo różańcowe z modlitwą wynagradzającą za ciężkie grzechy upijania się i zło dokonane w stanie nietrzeźwym.
4. W tym tygodniu rozpoczyna się Wielki Post, czas pełnego nadziei przygotowania do odnowienia Chrztu świętego w Wielką Noc. W Środę Popielcową Msze św. będą o 7:00, 11:00 i 18:00. Warto by każdy z nas podjął wielkopostne postanowienie i wyrzeczenie.
5. Nabożeństwo Drogi Krzyżowej odprawimy w piątek o 16:30 dla dzieci, a o 17:15 dla młodzieży i dorosłych – tym razem w intencji trzeźwości narodu i uwolnienia młodych od pornografii. Nabożeństwo Gorzkich Żali (kontemplację Miłości Ukrzyżowanej) będziemy odprawiali we wszystkie niedziele Wielkiego Postu o 17:30 (za udział w tym nabożeństwie na terenie Polski możemy uzyskać odpust zupełny pod „zwykłymi warunkami”, który można też ofiarować za zmarłego).
6. Dziś po Mszy św. porannej odbędzie się spotkanie Żywego Różańca.
7. W najnowszej „Niedzieli” polecam artykuł „Każdy poszukuje miłości” oraz „lekcja z Lourdes” o objawieniach Maryi.
8. W „Oblubieńcu” znajdziemy siódmą część Listu św. Jana Pawła II do rodzin oraz słowo pasterskie na Tydzień Modlitw o Trzeźwość Narodu.
9. Dziękuję tym, którzy złożyli kolejne ofiary na termomodernizację kościoła.
10. Odszedł od nas do Boga śp. Marcin Kasprzak z ul. Ogrodowej, l. 40. Wieczny odpoczynek racz mu dać, Panie.

List do rodzin *Gratissimam sane*

św. Jan Paweł II, odcinek 7.

Dwie cywilizacje

13. Drogie rodziny, problem „odpowiedzialnego rodzicielstwa” wpisany jest w całą tematykę „cywilizacji miłości”, o czym z kolei pragnę Wam mówić. Z wszystkiego bowiem, co powiedziano dotychczas, wynika w sposób jasny i jednoznaczny, że rodzina właśnie leży u podstaw tego, co Paweł VI nazwał „cywilizacją miłości”. Pojęcie to przyjęło się w nauczaniu Kościoła, zadomowiło się w nim i utrwaliło. Dzisiaj już trudno wymyśleć jakąkolwiek wypowiedź Kościoła czy też o Kościele, która by pojęcie cywilizacji miłości pomijała. Wiąże się ono ze starochrześcijańską tradycją „Kościoła domowego”, ma jednak równocześnie precyzyjne odniesienie do współczesnej epoki. Sam wyraz „cywilizacja” etymologicznie pochodzi od „civis” — „obywatel” i podkreśla wymiar polityczny bytowania każdego człowieka. Natomiast głębszy sens wyrażenia „cywilizacja” jest nie tyle polityczny, ile po prostu „humanistyczny”. Cywilizacja należy do dziejów człowieka, odpowiadając jego duchowości oraz moralności: stworzony na obraz i podobieństwo Boże człowiek otrzymał świat z rąk Stwórcy z zadaniem, by tworzył go na swój obraz i podobieństwo. W spełnianiu tego zadania odnajduje swe źródło cywilizacja, to znaczy ostatecznie „humanizacja świata”.

Jest więc raczej cywilizacja poniekąd tym samym co „kultura”. Można by więc powiedzieć: „kultura miłości”. Przyjęła się jednak „cywilizacja” i przy tym wypada pozostać. Cywilizacja miłości we współczesnym tego słowa znaczeniu czerpie natchnienie ze słów soborowej Konstytucji *Gaudium et spes*: „Chrystus [...] objawia w pełni człowieka samemu człowiekowi i okazuje mu najwyższe jego powołanie”. Można więc powiedzieć, iż cywilizacja miłości rozpoczyna się wraz z objawieniem Boga, który „jest Miłością”, jak mówi św. Jan (1 J 4,8-16), i jest ona opisana dokładnie przez św. Pawła w hymnie o miłości w Pierwszym Liście do Koryntian (13,1-13). Tego rodzaju cywilizacja jest głęboko związana z miłością, jaka „rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany” (Rz 5,5), i wzrasta dzięki systematycznej uprawie, o czym tak przejmująco mówi przypowieść ewangeliczna o krzewie winnym i latoroślach: „Ja jestem prawdziwym krzewem winnym, a Ojciec mój jest tym, który [go] uprawia. Każdą latorośl, która we Mnie nie przynosi owocu, odcina, a każdą, która przynosi owoc, oczyszcza, aby przynosiła owoc obfitszy” (J 15,1-2).

W świetle tych i innych jeszcze fragmentów Nowego Testamentu można zrozumieć, na czym polega „cywilizacja miłości” oraz dlaczego rodzina jest z tą cywilizacją organicznie związana. Jeśli rodzina pozostaje pierwszą „drogą Kościoła”, trzeba dodać, że drogą Kościoła żyjącego w świecie jest też cywilizacja miłości, i

Kościół na tę drogę wzywa same rodziny oraz wszystkie inne społeczności narodowe i międzynarodowe ze względu na rodzinę — i poprzez rodziny. Rodzina bowiem w wielorakim wymiarze zależy od cywilizacji miłości i odnajduje w niej właściwe racje swego bycia rodziną. Jednocześnie rodzina jest centrum i sercem cywilizacji miłości.

Nie ma prawdziwej miłości bez świadomości, że Bóg przede wszystkim „jest Miłością” — oraz że człowiek jest tym jedynym stworzeniem, którego Bóg powołał do istnienia „dla niego samego”. Ten zaś stworzony na obraz i podobieństwo Boga człowiek nie może się w pełni „ureczywistnić” inaczej, jak tylko przez bezinteresowny dar z siebie samego. Bez takiego pojęcia człowieka, osoby oraz „komunii osób” w rodzinie nie może być cywilizacji miłości. Ale też takie pojęcie osoby i komunii osób niemożliwe jest bez cywilizacji miłości. Rodzina z pewnością stanowi podstawową „komórkę” społeczeństwa, trzeba jednak Chrystusa — „Winnego Szczepu”, z którego „latorośle” czerpią soki, ażeby komórka ta nie była zagrożona od wewnątrz i od zewnątrz cywilizacyjnym wykorzenieniem. Oto bowiem — jeśli z jednej strony istnieje „cywilizacja miłości”, to równocześnie też zachodzi możliwość „antycywilizacji” destrukcyjnej, co niestety w naszej epoce stało się faktem dokonanym o bardzo szerokim zasięgu.

Nikt nie może zaprzeczyć, że epoka ta jest czasem wielkiego kryzysu, a jest to na pierwszym miejscu „kryzys prawdy”. Kryzys prawdy — to znaczy naprzód kryzys pojęć. Czy bowiem pojęcia takie, jak: „miłość”, „wolność”, „dar bezinteresowny”, a nawet samo pojęcie „osoby” i w związku z tym także „prawa osoby” — czy pojęcia takie istotnie znaczą to, co wyrażają? Dlatego tak ważna się stała dla Kościoła i świata — przede wszystkim na Zachodzie — Encyklika o „blasku prawdy” (*Veritas splendor*). Jeżeli prawda o wolności, o komunii osób w małżeństwie i rodzinie odzyska swój blask, wówczas cywilizacja miłości może się ureczywistnić i można będzie skutecznie mówić — wraz z Soborem — o „popieraniu godności małżeństwa i rodziny”.

Dlaczego „blask prawdy” jest tak ważny? Ważny jest przez kontrast, gdyż rozwój współczesnej cywilizacji pozostaje związany z postępowaniem naukowo-technicznym w sposób często jednostronny. Chodzi o charakter czysto pozytywistyczny tego rozwoju. Owocem pozytywizmu poznawczego jest agnostycyzm, gdy chodzi o teorię, natomiast w dziedzinie działania i moralności — utylitaryzm. W naszych czasach historia poniekąd się powtarza. Utylitaryzm to cywilizacja skutku, użycia — cywilizacja „rzeczy”, a nie „osób”; cywilizacja, w której osoby stają się przedmiotem użycia, podobnie jak używa się rzeczy. Tak więc — na gruncie cywilizacji użycia kobieta bywa przedmiotem dla mężczyzny. Dzieci stają się przeszkodą dla rodziców. Rodzina staje się instytucją ograniczającą wolność swoich członków. Aby się o tym wszystkim przekonać, wystarczy przyglądać się choćby pewnym programom wychowania seksualnego, które wprowadzane bywają w szkołach, często mimo sprzeciwu, a nawet protestów ze strony wielu rodziców. A dalej cały trend „proaborcyjny”, który usiłuje się ukryć poza pojęciami „prawa wyboru” („pro choice”) ze strony obojga małżonków, a w szczególności kobiety. To tylko kilka przykładów, które można by mnożyć.

Słowo na 57. Tydzień Modlitw o Trzeźwość Narodu

„Chcę, bądź oczyszczony!” – te słowa Jezusa usłyszał trędowaty, o którym mówi dzisiejsza Ewangelia. Są one wyrazem wielkiej miłości, czułości Zbawiciela, jaką ma dla chorych, cierpiących ludzi, a zarazem świadectwem Jego wszechmocy. Oto gdy Jezus wyciągnął rękę, dotknął trędowatego i wypowiedział te słowa, natychmiast trąd go opuścił i został oczyszczony. Dokonał się wielki cud, który przywrócił mu zdrowie, który wyzwolił go z nieuleczalnej wówczas choroby. Przywrócił mu też miejsce w społeczeństwie, z którego trąd go wykluczył.

Musimy pamiętać, że „największym darem miłosierdzia jest prowadzić ludzi do Chrystusa, pozwolić im poznać i zakosztować Jego miłości”. Tę prawdę przed laty przypomniał nam św. Jan Paweł II, podczas uroczystości beatyfikacji Jana Beyzyma, jezuitę. Ten wielki misjonarz „na dalekim Madagaskarze z miłości do Chrystusa poświęcił swoje życie trędowatym. Służył dniem i nocą tym, którzy byli niejako wyrzuceni poza nawias życia społecznego. Przez swoje czyny miłosierdzia wobec ludzi opuszczonych i wzgardzonych dawał niezwykle świadectwo Ewangelii”. Bł. ojciec Jan troszcząc się o zdrowie fizyczne chorych na trąd, kładł wielki nacisk na ich zdrowie duchowe. Jego biografowie piszą, że za dusze był on gotów zapłacić każdą cenę ofiary. Gotów był cierpieć chorobę trądu dla ich ocalenia.

Dzisiaj, w tę ostatnią niedzielę karnawału, tradycyjnie rozpoczynamy Tydzień Modlitw o Trzeźwość Narodu. Zdajemy sobie sprawę, że nietrzeźwość to jeden z największych problemów w naszej Ojczyźnie. Nałogi to swoisty trąd, który niszczy zdrowie fizyczne i duchowe Polaków. Powodują one ogromne cierpienia zarówno tych, którzy są nimi dotknięci, jak również ich bliskich. To niekończące się pasmo udręk, obejmujących wszystkie wymiary życia człowieka. Uzależnienie jednej osoby sprawia, że choruje cała rodzina. To wielki dramat zwłaszcza dla dzieci. Ich trudne doświadczenia z dzieciństwa mają wpływ nieraz na całe ich dorosłe życie. Są źródłem wielu problemów psychicznych i duchowych.

Jako chrześcijanie jesteśmy wezwani do walki o wolność wewnętrzną, wolność własną i bliźnich. Orężem w tej walce jest gorliwa modlitwa, a także świadectwo życia bez nałogów. Skutecznym środkiem jest też dobrowolna abstynencja od alkoholu. Właśnie Tydzień Modlitw o Trzeźwość Narodu jest dobrym czasem, aby podjąć taką decyzję z miłości do Boga i bliźnich. W każdej polskiej parafii jest Księga Trzeźwości, do której wierni mogą wpisać postanowienie abstynencji na wybrany okres lub na całe życie. Jest to naprawdę Tydzień Modlitw o Trzeźwość Narodu – piękny i jakże potrzebny czyn miłosierdzia. Jest to odważne świadectwo, że zależy nam na silnej, zdrowej fizycznie i moralnie Ojczyźnie.

Bł. kard. Stefan Wyszyński często podkreślał, że wolność osobista i narodowa Polaków związana jest z zachowaniem cnoty trzeźwości. Mówił, że „trzeźwość jest polską racją stanu”. Oznacza to, że od zachowania tej ważnej cnoty moralnej uzależniona jest pomyślność całego narodu, jego wolność wewnętrzna, a także niepodległość. Nie ma wolności bez trzeźwości. Polskość powinna kojarzyć się zawsze z trzeźwością i abstynencją. Tak wielkie spożycie alkoholu, jakie jest obecnie w Polsce, zagraża bytowi biologicznemu narodu. Proalkoholowa

mentalność, do której nie chcemy, a może wstydzimy się przyznać, niszczy osoby, rodziny, naród. „Trzeźwość jest polską racją stanu”. W nauczaniu bł. Prymasa ten problem zajmuje wiele miejsca. W „chorobie nietrzeźwości” widział on źródło takich problemów, jak „nieuczciwość w pracy, brak rzetelności zobowiązań, nieposzanowanie mienia publicznego, okradanie narodu, wyzysk ludzi pracujących, urządzanie się kosztem państwa, przerażającą niewrażliwość na niedolę ludzi i wiele jeszcze innych przejawów codziennego życia”. Ten wielki patriota i wielki apostoł trzeźwości nauczał, że odnowy narodu nie da się przeprowadzić „bez odnowy sumień i poczucia odpowiedzialności moralnej”.

W świetle tego przesłania dobrze przeżyjmy rozpoczynający się Tydzień Modlitw o Trzeźwość Narodu. Pogłębiajmy nasze rozumienie cnoty trzeźwości i jej roli w naszym życiu osobistym, rodzinnym, wspólnotowym i całego naszego narodu. Módlmy się, aby Polska była trzeźwa i wolna, wierna Chrystusowi i Kościołowi. Dajmy dobre świadectwo wolności wewnętrznej, podejmując decyzję o dobrowolnej abstynencji od alkoholu. Jako wspólnota ludzi odpowiedzialnych za obecny kształt naszej Ojczyzny i za jej przyszłość wołajmy do Zbawiciela: Jeśli chcesz, możesz nas oczyścić z trądu różnych nałogów! Wierzmy, że nasz Pan chce to uczynić. Wierzmy, że On ma moc oczyścić nasz naród z grzechów, odnowić moralnie, dać nam prawdziwą wolność. Musimy jednak pamiętać, że przyjęcie daru Chrystusowej wolności zawsze wiąże się z odpowiedzialnością za pełnienie Jego świętej woli w codziennym życiu.

Bp Tadeusz Bronakowski

INTENCJE MSZALNE

Tydzień Modlitw o Trzeźwość Narodu

Niedziela 11.02 – Szósta Niedziela w Ciągu Roku

7:15 Różaniec św.

8:00 † Eryka (15 r.), Felicję, Jerzego, Wiesława i Zofię Dłubaków, Ryszarda, Mariana i Mariannę Sobczaków, Anielę (r.) i Piotra Marczyków oraz Irenę Mazurek

11:00 Za parafian

18:00 † Eugeniusza (23 r.) i Mariannę Trzepizurów, Anielę (16 r.), Czesława, Mariannę i Franciszka Paturejów, Marię i Franciszka Trzepizurów

Poniedziałek 12.02

18:00 1.) † Barbarę Paruzel od córki Martyny i syna Dawida

2.) † Krystynę Ceglarek od Wiesławy Wasiak z rodziną

18:30 Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 19:00)

Wtorek 13.02

17:15 Modlitwa wynagradzająca za grzechy pijaństwa – nabożeństwo różańcowe

18:00 1.) † Kazimierę Ujmę od wnuka Rafała z rodziną

2.) † Zdzisława Adamika od kadry kierowniczej i pracowników Centralnej Szkoły Państwowej Straży Pożarnej w Częstochowie

WIELKI POST

Środa 14.02 – Środa Popielcowa

- 7:00** † Halinę Piskorek od kuzynki Ireny
11:00 † Krystynę Ceglarek od rodziny Cierpiałowskich, Puczyńskich i Skibińskich
17:30 **Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy**
18:00 **Nowenna do św. Józefa i Msza św.**

- 1.) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej
- 2.) O powrót do zdrowia i siłę ducha do chorowania dla Marii, Wiesi, Agaty, Stefana, Ewy, Justyny, Krystyny, Józefa, Krystyny, Andrzeja, Justyny, Urszuli, Krystyny, Sylwii, Anny, Edwarda, Pauliny, Doroty i Beaty
- 3.) O cud uzdrowienia, łaskę przebaczenia i żywą wiarę w rodzinie
- 4.) O trwałe owoce nawrócenia w Wielkim Poście dla wszystkich parafian i uczestników Mszy świętej
- 5.) † Mariannę (21 r.), Kazimierza, Julię i Stanisława Wałęgów, Michalinę i Józefa Kędziorów, Walerię i Józefa Patyków, Dariusza, Cezarego i Henryka Blukaczów oraz Juliannę Witt
- 6.) † Edmunda (r.) i Małgorzatę Kałów
- 7.) † Jana (20 r.), Zofię i Alojzego Kałów oraz Mariusza Kopkę
- 8.) † Marię, Mikołaja, Helenę i Elżbietę Tatarowiczów
- 9.) † Helenę Paruzel od rodziny Kozinów i Tukajów
- 10.) † Jacka Matyję od kuzynki Ilony z rodziną
- 11.) † Ludwikę Sękiewicz od rodziny Malinów
- 12.) † Lilę i Ryszarda Dawidowiczów od rodziny Dawidowiczów
- 13.) † Wandę Kulej od rodziny Doboszków
- 14.) † Sabinę Groszek od Ireny Homy oraz Marii i Bogdana Oparów z rodzinami
- 15.) † Stefana Pawelaka od rodziny Dorożyńskich
- 16.) † Mieczysława Lamika od wnuka Kamila z rodziną
- 17.) † Izabelę Kozak od sąsiadów Tatarowiczów
- 18.) † Władysława Molla od córki Urszuli z rodziną
- 19.) † Michała Mstowskiego od Koła Gospodyń Wiejskich we Wręcycy Wielkiej
- 20.) † Jarosława Praszczyka od sąsiada Ryszarda z rodziną
- 21.) † Marcina Kasprzaka od brata Rafała z rodziną
- 22.) † Janinę i Andrzeja Kasprzaków od syna z rodziną
- 23.) † Roberta Ułamka od Małgorzaty i Artura
- 24.) † Reginę i Józefa Tokarzków

Czwartek 15.02

- 18:00** 1.) † Halinę (6 r.) i Jana (10 r.) Ogłazów
2.) † Marię i Henryka Siudejów od rodziny Suchanków

Piątek 16.02

16:30 Droga Krzyżowa dla dzieci

17:15 Droga Krzyżowa dla dorosłych i młodzieży w intencji trzeźwości narodu i uwolnienia młodych od grzechów nieczystych

18:00 1.) † Janinę Gębuś od rodziny Gębusiów i Bugajów

2.) † Elżbietę Gawędę od syna Marka z żoną Dorotą

20:00 Adoracja prowadzona przez nauczycieli i młodzież (do 21:30)

18:45 Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 21:30)

Sobota 17.02

9:00 † Kazimierza Mazura oraz Sabinę i Jana Zająców

18:00 † Władysława (11 r.) i Cecylię Paruzelów

Niedziela 18.02 – I Niedziela Wielkiego Postu

8:00 † Danutę i Eugeniusza Kowalików oraz Wiesława Dworaka

11:00 Za parafian

17:30 Gorzkie Żale

18:00 † Marię Kalwasińską (r.)

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 8:00, 11:00, 18:00

Msze św. w dni powszednie 9:00 (soboty), 18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Oratorium św. Józefa dla dzieci i młodzieży od wtorku do czwartku, 15:00–17:00

Adoracja Najświętszego Sakramentu poniedziałek, 18:30 – 19:00; środa, 17:30 – 18:00 i piątek, 18:40 – 21:30

Próby chóru parafialnego czwartek, 20:00 – 21:30

Codzienna modlitwa różańcowa w niedzielę o 7:15; w poniedziałek o 17:25; w wtorek o 17:15; w środę o 19:00; w czwartek o 7:30 i sobotę 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i pierwsze soboty miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci i lektorzy – sobota o 10:00,

Diakonia miłosierdzia – pierwszy wtorek miesiąca o 16:30 (kontakt: 609136447),

Diakonia wyzwolenia – drugi poniedziałek miesiąca o 18:00.

Biblioteka parafialna w środę po wieczornej Mszy św.

Księgarnia parafialna czynna w środy od 19:00 i na życzenie (665530505)

Kancelaria parafialna

Poniedziałek i środa po wieczornej Mszy św. lub po umówieniu się – tel. 343170213

Poradnia Życia Rodzinnego

Siedziba w „Domu św. Józefa”, umawiamy się indywidualnie przez tel. 609136447

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,

parafiawreczyca.pl, tel. **34 3170213**, oblubieniec@parafiawreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881